

Joachim Stockmann

**Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Stockman, Phil. & Med. D. ac Prof.
Ad Exsequias Quas Puello lepidissimo Joachimo Eilero, Maestissima mater parat
Cives Academiae ad horam ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751405647>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,
in
J. Eiler.

Rost. 1650.

17

RECTOR 95
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMVS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad Exsequias
Quas
Puella lepidissimo
JOACHIMO EILERO,
Mæstissimâ mater

parat
*Civis Academia ad horam in puncto med. prima
in eadem Marianam per amantem
invitat.*

ROSTOCHII,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogri
Anno M, D C, L.

RECTOR

Universitäts-Bibliothek

IOACHIMVS STOCKMAN

Philosophus

1711

Facile legitur

IOACHIMVS MILLER

Medicus

1711

Georg. Meißner

in

1711

ROSTOCK

UNIVERSITÄT

1711

Nte biennium , CIVES

ACAD. ipsis Kalendis Junii, ad suæ
quietis locum deduximus EILE-
RUM Patrem, cujus hodie Kal.
Mart. efferetur filiulus. Casus est nō
quidem inusitatus, sed matri quā trīstis sit & lu-
ctuosus, omnium optime dijudicabunt ij, qui ali-
quando in simili naufragio sunt versati. An ve-
rō mæstissima Matrona eā de causâ indignabi-
tur, an expostulabit cum DEO, cum ejus provi-
dentia, cum seculi fortuna? Id quidem nec pie-
tati aut fidei nostræ Christianæ, nec patientiæ
conveniret, quam Servator nos docuit, nec ad
ullam rem foret utile. Cogitabit Matrona hone-
stissima Deum quos amat cum maximè exerce-
re, nosque ad hoc sacramentum adactos esse, fer-
re mortalia. Fit quidem non rarenter in hac vita,
ut bonis quos Deus impensè amat, eveniant tan-
tæ calamitates, ac si omnibus sceleribus contra-
minati essent, quibus impij sunt obnoxii: cum
ex adverso homines impij nonnunquam, quos
tamen detestatur Deus, illis perfruantur deliciis,
quas suis cultoribus ipse promisit, in id filii etiam
ipforum non rarò felices esse videantur, Sed est-

A 2

hæc

hæc una ex illis vanitatibus, ut loquitur Ecclesiastes, quæ sunt super terram (nim. hoc seculo tantum, in altero enim, quod vanitate caret, bonis bene, malis autem malè semper est) quia sunt iusti quibus usu venit, ac si fecissent opus impiorum: & sunt impii, quibus usu venit, ac si haberent opus iustorum. Ut videamus non magni pendenda seu bona seu mala esse, quæ in hac vita bonis malisq; videmus esse communia, sed illa bona quærenda quæ bonorum, atq; illa maxime fugienda mala, quæ propria sunt malorum, ut elegantissimè B. Augustinus monet. Errant igitur vehementer qui ab externa rerum specie iudicium de pietate aut impietate mortalium ferunt, cùm in hoc mundo feliciores plerumq; sint qui hanc exercent, quàm qui illam ex animo colunt. Quod vel exemplo suo testatur hodie ANNA Eggebrechts matrona singularis exempli. Ea, uti diximus superius, ante biennium demum desideratissimum Maritum suum, JOACHIMUM EILERUM, Senatorii ordinis, spectatæ fidei, prudentiæ & probitatis virum extulit. Ex illo tempore miserabilium personarum sortem, & viduitatis molestias magno suo malo, ut & difficultatem in educatione liberorum hætenus experitur. Neq; heic calamitatum pausa: vulnus vulnere additur, & veteres cicatrices ex obitu Mariti antehac

antehac acceptæ, jam aliquantum obductæ refri-
cantur, dum Patrem sequitur per mortem natu
minimus filiulus DANIEL, cujus exuviæ magnæ
mortalium matri hodie hora I. post meridiem
commendabuntur. Quod an sine dolore & ge-
mitibus facere poterit Mater, æstimabunt ii, qui
eandem fortunam experti sunt. Datus is est in
hanc lucem d. XXVIII. Martii Anno clc lcc
XLIII. Pater illi, quem diximus, JOACHIMUS
EILERUS, Senator quondam hujus Reipub, do-
ctrinâ ac virtute præstantissimus contigit. Quem,
cum Germaniæ præcipuas urbes, Academiarum
quamplurimas visitârat summæ famæ viris & in-
notuisse familiariter & ingenium juxta ac mores iis
probâsse accepimus Mater autem AGNETA non
minus ex honestissimis clarisq; majoribus orta
est. Siquidem Patre edita viro Amplissimo &
Consultissimo Dn D. DANIELE Eggebrechten
Consule quondam apud Wisuarienses Seniore,
& in judicio Provinciali atque aulico Assessore
gravissimo juxta ac meritissimo; Matre A G N E-
T A Schmiedes Matronâ laudatissimâ. Avum
paternum Puerulus noster Macarites habuit Pa-
tri cognominem, virum spectatissimum ac inte-
gerrimum, civem quondam & Zythopocum Ro-
stochiensem qui, AN 1625. vitâ concessit; Aviam
paternam M A R G A R E T A M Wessels matro-

nam honestissimam accipiam, quæ d. XXIII Augusti An. cl. loc. XXXI. inter homines esse desit. Proavus ei fuit DN. NICOLAUS Eggebrecht/ Jurisperitus & usus forensis callentissimus: proavia MARGARETA Horneffers matrona optima Proavus maternus DN. BRANDANUS Schmied Civis quondam apud Wismariensis primarius: Proavia AGNETA Krügers/ matrona honestissima. Hisce ortus majoribus, quid putemus futurum fuisse ex hoc puerulo, si parem cum majoribus ætatem atra mors non invidisset? Quomodo poterat ab ingenita, firmataque per tot genituras virtute recedere & quorum sanguinem atque animos uterque parentum infuderant, eorum studia non sectari? aliud pollicebatur scitissimi pueruli indoles, cujus facies etiam & elegantissimi, qui quidem in eam ætatulam cadunt, mores, quotquot eum nossent, non in amorem tantum rapiebant, sed maxima quæque de eo sperare jubebant. Etenim in ea jam ætate discernere posse videbatur inter ea quæ parentibus placita essent aut displicita: certè solo nutu eorum regebatur, neque ullis hic opus erat atrocioribus minis. Speraverat equidem mœstissima Mater, fore ut in plenioræ ætatem is adolesceret: sed hanc spem & hæc vota præcidit everticq; invidiosa mors, quæ solet vel multo majores

res

res turbas dare, & consilia præconcepta ex imo
convellere. Mense enim superiori decumbe-
re & luctari cum variolis cæpit: verùm iis im-
par, in ipsa eruptione eorundem, accedentibus
ex consensu cerebri gravissimis symptomatibus,
die XXV, Februarii in vesperam abeunte post
quartam placidè obdormivit. Ita beatissimam
animulam reddidit Servatori suo à quo acceperat:
matri superstiti cum summo sui desiderio
acerbissimum dolorem, lacrymas, suspiria reliquit.
Quibus quidem quod aliquantulum indulgeat,
nequaquam reprehendendum arbitramur. Eorum
id est vel maximè, qui, quibus optimè cupiunt,
ab iis ægerrimè divelluntur: & quò tenerius
amantur quos morte à nobis separari cernimus,
& majorem luctum & uberiores esse lacrymas,
non solum scriptura concedit, sed fere etiam jubet.
Tantum modus, ut in omnibus ita hîc etiam
servandus est, ne cum gentilibus omni spe
destitutis ita tangamur, ut, & convictum &
consuetudinem pristinam rejicientes, cibo somnoq;
abstineamus, atq; ita planè ostendamus
dolore nos obrutos adhibuisse in consilium
cogitationum nostrarum desperationem. Nemo
nimium commovetur cùm inquilinum, post
constitutum tempus, domum locatam relin-

linquere alioq; migrare cernit; ita nec perturbari summum convenit, cum ex hac vita discedere videmus homines: quibus certos commorandi terminos à Deo præscriptos & definitos esse, nostra nos docet Religio. Ipsius pueruli causâ nihil est quod excruciare quenquam possit, nisi quis graviter ferre velit, quod à mortalitate, ad immortalitatem, ex habitatione terrestri ad cœlestem, ex vita turbulenta ad pacificam, è tenebris deniq; ad lucem sit traductus.

Vos, Academiæ Cives, ab hujus pueruli ætate, quantum vobis æquè & plus imminet, animo vobiscum diligenter reputate. Quapropter parate vos in diem. Nemini verò ista denuncia-
tio nostra mali o minis sit. Quicumq; in momenta mori quam optimè poterit, ille mortem aut non visurus est, aut certè superabit. Ut recens aliqua vos memoria ad meditationem mortis excitet, itote hoc die exsequias frequentissimi, & bene valete. P. P. KAL, MART.

An. 1650.

